

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Assertionvm Theologicarvm Sfortiae Pallavicini Sacrae Theologiae Professoris in Collegio Romano Societatis Iesv. Libri Qvinque

Pallavicino, Sforza

Romæ, 1649

Cap. 17. De augmento Charitatis. An fiat per actus naturales hominis iusti;
an saltem per omnes supernaturales.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38925

De Charitate, Cap. XVI. 315
benevolentiā latè acceptā, vel
vitiosum crudelitatis. Et ideò
laudatur S. Blasius, qui belluis
faucijs medebatur.

C A P V T X V I I.

*De augmento Charitatis. An fiat
per actus naturales hominis iu-
stis an saltem per omnes super-
naturales.*

235 **I**N hac quæstione itā
censemus: habitus
charitatis augetur per quosli-
bet actus non solum charita-
tis, sed aliarum virtutū super-
naturalium quātumuis remis-
sos; neque est opus, quod
hi exerceantur cum toto cona-
tu, vel quod sint intēsiore habi-
bitu, Hic autem habitus non

augetur per actus naturales hominis iusti.

236 Probatur vltima pars, quia si filius regis efficiat opus commune villico, non meretur per id præmium regale; ergo similiter filio Dei adoptiuo facienti actum merè humanum, non debetur præmium diuinū. Et confirmatur, nam ad illud opus naturale impertinenter se habet tota dignitas hominis iusti; ergo perinde est, ac si nulla esset. Eatenus enim dignitas personæ auget meritum quatenus vel est principiū influens in ipsum meritū eo modo, quo habitus supernaturales influunt in suos actus, vel quatenus merens, cognoscendo suam dignitatem vult facere illum actum, bonum, qui ex hac cognitione acci-

accipit maiorem æstimationē.
Cæterum si aliquis, nesciens se
esse filium regis, strenuè pugna-
ret in bello tanquam priuatus
miles, non mereretur nisi sti-
pendium priuati militis, nec po-
stea quam patefieret eius con-
ditio, posset conqueri de iniusta
mercede. Sed actus naturalis
nequè pendet ab influxu gra-
tiæ, nequè supponit ex natura
sua cognitionem veram de sta-
tu gratiæ in operante; ergo nul-
lam accipit dignitatē à gratia.
Cōfirmatur secundò; quoniam
si semel admittamus in homi-
ne iusto meritum condignum
gratiæ, & gloriæ per actus bo-
nos naturales, vix apparet in
eo vlla necessitas eliciēdi actus
supernaturales.

prima pars superioris assertio-
nes, quòd scilicet ad augmen-
tum habitus non requirantur
actus exerciti cum toto cona-
tu; nam alioquin ex duobus
inæqualiter operantibus, ali-
quando ille qui minus benè
operaretur, & qui esset minus
dignus, obtineret maius præ-
mium, quàm alius, qui cum
haberet habitum charitatis lō-
gè maiorem, non adæquaret
eum per intensiōem actus,
nec operaretur cum toto cona-
tu. Hoc vero est falsum, quia
quantitas bonitatis non habe-
tur ex proportione geometri-
ca, hoc est ex proportione ope-
rationis ad potenriā; sed de lu-
mitur ex magnitudine arithme-
tica ipsius operationis: siquidē
ipsa maior potentia ideo est be-
nefi-

De Charitate, Cap. XVI. 319

neficiū optabile, quia disponit ad operationē arithmeticē maiore; cū tamen si utilitas, & meritū operationis deberent desumillex prædicta magnitudiu geometrica, & nō arithmetica, optabilius aliquando esset habere minore dei gratiā & minore potentiā, quā maiorem.

238 Quòd demū (vt probemus primam partē) per quoscumque actus supernaturales augeatur habitus charitatis, colligitur primò auctoritate Tridentini sess. 6. can. 22. *Si quis dixerit hominis Iustificati bona opera ita esse dona Dei, vt non sint etiam ipsius iustificati merita, aut ipsum iustificatum bonis operibus, quæ ab eo per Dei gratiam, & Iesu Christi meritum, cuius membrum viuum est, fiunt,*

O 4 non

non verè mereri augmētum gratiæ, vitam æternam, & ipsius vitæ æternæ, si tamen in gratia decesserit, consecutionem, atque etiam gloriæ augmētum, anathema sit. Quæ verba cum vniuersè loquantur de operibus bonis pendentibus à gratia, non debent restringi ad aliquam classē eiusmodi operum.

239 Secundò idem suadetur, quia cū actus augeant habitus supernaturales non physicè, sed meritoriè, nullum est absurdum, si actus supernaturalis vnius virtutis intendat habitus supernaturales aliarū. Ex alia parte filius Dei operans laudabiliter, vt filius Dei, mereatur magis amari à Deo, quàm antea, ipsiq; vniri strictiori vinculo amicitia; hæc autem fiūt
per

per

De Charitate, Cap. XVII. 32 E
per augmentum gratiæ, &
gloriæ; ergo meretur earum
augmentum.

CAPVT XVIII.

*De Infinito. Quid illud sit & an
sit possibile in numero, vel in
quantitate infinitum cathego-
rematicum, aut syncathegore-
maticum.*

240 **E**X superiori doctrinā
videtur sequi, esse
cōcedendā infinitā intensionē
charitatis, ex eo quod in tem-
pore sint infinitæ partes, & in-
finita instantia, & in quolibet
eorum actus durans per horā
e.g. mereatur aliquod præmiū,
& quidē non indiuisibile, quan-
do quidem maius præmiū me-

O 5

retur